

За него тѣ ся приготвихъ съ четиридесатодневенъ постъ, наричанъ Четиридесатницъ. А на четиридесатый день подиръ Пасхъ-тѣ, тѣ празднувахъ Възнесеніе-то Господне, а пѣкъ на 50-ый день Съшествіе-то на Св. Духа или Пятдесятницъ. Отъ вторыя вѣкъ насамъ ся появилахъ и праздници-ти на Рождество-то и Кръщеніе-то Христово. — Богослуженіе-то обыкновенно ся начинаше вечеръ и много пѣти ся продължяваше цѣлѣ нощъ. А кога-то римско-то правителство имъ запрѣтило нощны-ты събранія, зѣли да ся събирать на разсѣмване.

Тайнства-та. Най-важна-та часть на Богослуженіе-то въ тѣя врѣмена бѣхъ тайнства-та.

Кой-то искаше да стане Христианинъ, другоаче не можаше, само като ся кръсти. Въ Апостолскы-ты врѣмена, сякога трябаше да прѣдшѣствува наставаніе-то въ вѣрж-тѣ (Дѣян. 8. 35.) и устно-то нейно исповѣданіе (37), прѣди тайнство-то на кръщеніе-то, кое-то по заповѣдь отъ Іисуса Христа, ся извършваше съ трикратно потопаніе въ водж-тѣ, въ имя-то на Отца, и Сына и Св. Духа (Мат. 28. 19.). Послѣ за по-добрѣ намѣрили, да ся кръщавать само онія, кои-то малко-много сѣ ся прѣготвили за това.

Забѣлѣж. Кой-то искаше да ся кръсти, по-напрѣдъ отиваше при Епископа, за да го осѣни съ кръстно-то знаменіе, и да му назначи ново-то имя, записваещъ го въ книги-ты на черковж-тѣ. Отъ тогава той ся смѣташе вече, като принадлежащъ на Христианско-то Общество, и заедно съ другы-ты оглашенны (тѣхъ ся наричали онія, кои-то ся прѣготвили да ся кръстятъ) изучаваше символа на вѣрж-тѣ и въобще сичкы-кы хртстианскы догматы при мѣстныя священникъ, или въ нарочно отворено, за това училища. Огласително-то врѣмя по нѣкогашъ ся продължявало и по нѣколко години. Като деніе за кръщаваніе сѣ избирали недѣли-ты или сѣботж-тѣ прѣдъ Пасхъ-тѣ, и праздници-ти — Пятдесятница и Богоявленіе. Въ тѣзи дни въвождали оглашенныя въ преддверіе-то на крыщелницж-тѣ, събличали му горнж-тѣ дрехжъ, иззували обувкы-ты, и го оставяли да стои съ лице-то си камъ западъ, на послѣ го карали, да ся отрече трипѣти отъ Сатанжъ, неговы-ты дѣла и отъ каквы-то и да сѣ нему слугуванія. Послѣ пѣкъ го обръщали съ лице-то камъ истокъ, и трипѣти го пытали пакъ, желеа ли да ся съедини съ Христа, та че тогава го испытывали и за вѣрж-тѣ, при кое-то оглашенный исчиталъ Символа на вѣрж-тѣ. Послѣ, като исповѣдаше тѣхъ вѣрж-тѣ си, помазвали го съ масло, и го потопяли трипѣти въ освятенж-тѣ съ молитвжъ воджъ, въ имя-то на Отца, и Сына, и Св. Духа, на тогава го обличали въ бѣлж дрехжъ. Кога-то кръщавали болны, не ги потопяли въ водж-тѣ, ами само ги порывали съ нежъ. Въ вторыя вѣкъ вече ся спомянувать и кръстни-ти отци или кръстници-ти.

Подиръ кръщеніе-то винагы слѣдваше надъ кръстенныя съобшеніе-то на Св. Духа, и най-напрѣдъ чрѣзъ ржковъзлаганіе, а по